روایت « فسیجیء من یعلمکم» و جمع آن با تعدد قرائات

شاگرد: نسبت به کلام شیخ طوسی نمیتوان به این صورت گفت که همه این مواردیکه فرمودید در نهایت به این صورت جمع میشود که «نزل من عند واحد» یعنی آن چه که اصل است و از ملک وحی آمده یکی است اما اجازه دادهاند؛ «ما روی عن ائمة القرائات» هم از باب اجازه بوده. یعنی «سبعة احرف» را به اجازه معنا کردهاند. شما میتوانید بخوانید ولی آن یک قرآنی که هست نزد حضرت حجت است.

استاد: ببینید این فرمایش شما همانی است که ما در این هفت-هشت سال دنبالش هستیم... .

شاگرد۲: شخصی را از مصر آورده بودند که اجازه قرائت میداد. پنجاه-شصت نفر اجازه گرفتند. یکی از اساتید پنجاه ساله گفت ما اینها را میخوانیم تا زمانیکه امام زمان بیاید و ببینیم کدام یک از این قرآن است.

استاد: بله، مانعی ندارد. در فدکیه صفحاتی گذاشتهام به نام «انواع تعلیم القرآن». یکی از آنها تعلیم قرآن در زمان ظهور حضرت است. من روایت آن را آوردهام. چند روایت است. در ارشاد و جاهای دیگر هم بود. وقتی حضرت ظهور میکنند آن هایی که حافظ قرآن هستند مشکل پیدا میکنند. صفحه ممتع خوبی است. اما در همان روایت حضرت میفرمایند: «اقرئوا کما علمتم فسیجیء من یعلمکم کما انزل[1]»؛ «کما انزل» همان نحوی است که ملک وحی آورده و در عرضه اخیره پیامبر خدا امالء فرمودهاند و امیرالمؤمنین نوشته اند. در همان عرضه اخیره. عباراتی که خیلی صریح است، منظور من است. در عبارت صریح جزیره خضراء سید الشمس الدین چه گفت؟ گفت عرضه اخیره آمد؛ کما مر؛ اصلاً صحبت سر مردم نبود. گفت «نزل القرآن علی سبعة احرف». بیست و سه سال گذشت، در وقت شهادت حضرت جبرئیل آمد، «کلما مرّ بموضع فیه اختلاف بینه له جبرئیل[2]»، نگفت «وحده جبرئیل/ اصلحه جبرئیل» بلکه گفت «بیّنه جبرئیل». تعبیر سید شمس الدین چقدر لطیف است! قبل از آن میگوید همه آنها نازل شده است، بعد همه میگوید در عرضه اخیره «کلما مر بموضع فیه اختلاف بینه له جبرئیل». بعد عبارت را تمام کرد. اول گفت ما که عاصم و ... را نمیشناسیم؛ «انا لا نعرف هوالاء»؛ ما چه میدانیم عاصم کیست؟ نافع کیست؟ ما اصلاً اینها را نشنیده ایم. گفت آن چه که ما میدانیم این است که قرآن «نزل علی سبعة احرف»، بیست و سه سال آمد. در عرضه اخیره همه که حضرت اصحاب را جمع کردند، امیرالمؤمنین بودند،کلما مرّ بموضع فیه اختلاف بینه له جبرئیل، و امیرالمؤمنین آنها را مینوشتند.در آخر عبارت فرمودند «فالجمیع قرائة امیرالمؤمنین». یعنی عین حرف ابن شهر آشوب در مناقب است. ابن شهر آشوب در مناقب چه گفتند؟ وقتی عدهای نزد حضرت آمدند فرمودند «فلیقرء کل منکم کما علم». ابن شهر آشوب چه چیزی را اضافه کرد؟ گفت «و هذا دلیل علی علم علي بوجوه القراءات المختلفة[3]

».استاد ابن شهر آشوب، جناب قطب راوندی در فقه القرآن در سه جا می‌فرمایند. شوخی نیست. می‌گوید وقتی تمام قرائات درست همه اینها نزد ما آیه است. اینها شواهدی به این روشنی است.

---

[1]الكافي (ط - الإسلامية) ج ٢ ص ٦١٩ باب أن القرآن يرفع كما أنزل ..... ص : ٦١٩؛ عدة من أصحابنا عن سهل بن زياد عن محمد بن سليمان عن بعض أصحابه عن أبي الحسن ع قال: قلت له جعلت فداك إنا نسمع الآيات في القرآن ليس هي عندنا كما نسمعها و لا نحسن أن نقرأها كما بلغنا عنكم فهل نأثم فقال لا اقرءوا كما تعلمتم فسيجيئكم من يعلمكم.

روضة الواعظين و بصيرة المتعظين (ط - القديمة) ج ٢ ص ٢٦٥مجلس في ذكر إمامة صاحب الزمان و مناقبه ع ..... ص : ٢٦٠ وقال أبو جعفر الباقر ع إذا قام القائم من آل محمد ضرب فساطيط لمن يعلم الناس القرآن على ما أنزله الله عز و جل فأصعب ما يكون على من حفظه اليوم لأنه يخالف فيه التأليف.

[2]بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج‌٥٢، ص: ١٦٩؛ لما حج رسول الله ص حجة الوداع نزل عليه الروح الأمين جبرئيل ع فقال اي محمد اتل علي القرآن حتى أعرفك أوائل السور و أواخرها و شأن نزولها فاجتمع إليه علي بن أبي طالب و ولداه الحسن و الحسين ع و أبي بن كعب و عبد الله بن مسعود و حذيفة بن اليمان و جابر بن عبد الله الأنصاري و أبو سعيد الخدري و حسان بن ثابت و جماعة من الصحابة رضي الله عن المنتجبين منهم فقرأ النبي ص القرآن من أوله إلى آخره فكان كلما مر بموضع فيه اختلاف بينه له جبرئيل ع و أمير المؤمنين ع يكتب ذاك في درج من أدم فالجميع قراءة أمير المؤمنين و وصي رسول رب العالمين..

[3]مناقب آل أبي طالب عليهم السلام (لابن شهرآشوب) ؛ ج ٢ ؛ ص ٤٢

بازبینی #2
ایجاد شده 15 آوریل 2024 16:07:31 ... .
به روزرسانی شده 23 مه 2024 11:01:56 ... .